

Živim i zahvalan sam svima za to

Evo, 11. ožujka navršava se točno godinu dana od dana kada mi se spletom nesretnih okolnosti dogodila nesreća, o kojoj danas, nakon svega, pokušavam razmišljati sabrano.

Doživio sam strujni udar, srce mi je stalo i prestao sam disati. Tada je počela utrka sa vremenom i borba za moj život. Naravno da se događaja o kojem govorim ne sjećam, već sam segmente cijele priče doznao od moje obitelji, kao i od osoba koje su sudjelovale u njoj.

Ovim putem želio bih zahvaliti svim ljudima koji su u tim kritičnim trenucima, kada ste potpuno bespomoćni i nesvjesni situacije u kojoj se nalazite, pokazali izuzetnu prisebnost, stručnost i brzinu.

Ipak, u svoj toj životnoj nesreći, poklopile su se i mnoge pozitivne stvari zbog kojih danas mogu i pisati ovo pismo zahvale.

Poklopilo se to da se na mjestu nesreće našao priseban čovjek, da je vozilo Hitne službe u mjesto Kučan Marof stiglo u rekordnom vremenu od sedam minuta i da su tim vozilom stigli ljudi koji su me znali oživjeti i, što je važno, koji nisu odustali.

U Općoj bolnici u Va-

raždinu, na odjelu Intenzivne njege nastavio se moj, hvala Bogu, uspješan oporavak, zahvaljujući i tamošnjem stručnom i strpljivom osoblju.

No, prije svega, hvala ekipi varaždinske Hitne službe, vozaču Stjepanu Kelvišaru, medicinskom tehničaru Siniši Hižaku i posebno dr. Marti Lukačević, koja nije odustajala. Nakon dvadeset minuta oživljavanja i trećeg pokušaja elektrostimulacije, moje srce je ponovno zakucalo. Razgovor s tim ljudima, u kojemu su mi, nakon svega, rekli da je to samo njihov posao, pokazao je njihovu izuzetnu skromnost. To govori o njihovoj veličini i zato im se želim obratiti i na ovaj način.

Hvala i susjedu Tomislavu Šimuniću, koji je prvi priskočio u pomoć i koji je prema uputama, koje je dobivao preko telefona od medicinskog osoblja, pružao prvu pomoć.

Mnogi bi rekli da se sve to poklopilo slučajno, no ja sam, ipak, više sklon mišljenju da se ništa u životu ne događa slučajno. Želim vjerovati da postoji razlog zbog kojeg sam dobio novu priliku.

Živim i zahvalan sam svima za taj život.

Milivoj Hajduk